

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/686/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712219143
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6712219143.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a sudcov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Petra Priehodu, v právnej veci navrhovateľa Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a. s., Pri Rajčianke 2927/8, Žilina, IČO: 36442151 proti odporcovi Y. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. V. XXXX/XX, A. - Y., o zaplatenie 631,69 Eur s prísl., o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 16C 10/2014-113 zo dňa 04.03.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Odolaním napadnutým rozsudkom prvostupňový súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 631,69 Eur spolu s 9% úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 03.01.2012 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania v sume 37,50 Eur za zaplatený súdny poplatok, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že podaný návrh navrhovateľa pôvodne smeroval okrem odporcu aj proti V. F., nar. XX.XX.XXXX a navrhovateľ sa domáhal zaplatenia žalovanej istiny spolu s príslušenstvom voči obidvom spoločne a nerozdielne. Uznesením zo dňa 20.02.2014, sp. zn. 16C/10/2014-41 súd konanie voči V. F. - odporcovi v 2. rade zastavil, keď súd zistil, že tento zomrel dňa XX.XX.XXXX, t. j. ešte pred podaním návrhu na súd. Prvostupňový súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je v celom rozsahu dôvodný, keď súd mal v konaní preukázané, že odporca podľa kontrolného protokolu sa zdržiaval v čase zistenia neoprávneného odberu na adrese odberného miesta, odberné miesto bolo napojené na nelegálny odber elektrickej energie, nakoľko došlo k nameraniu hodnôt čerpania elektrickej energie. V bytovej jednotke odberného miesta sa nachádzali elektrospotrebiče. Hoci sa odporca v konaní bránil tým, že na uvedenom odbernom mieste v čase kontroly sa zdržiaval len na návšteve, inak býval u svojej netere, a to svedkyne U., súd túto jeho obranu vyhodnotil za účelovú. Podľa oficiálnej evidencie mal odporca evidovaný trvalý pobyt mimo územia mesta A., odporca sám potvrdil, že má evidovaný trvalý pobyt u svojej sestry, kde sa však zdržiaval len nepravidelne. Z výpovede odporcu, ako aj svedkyne U. vyplynulo, že odporca nemal stále miesto svojho pobytu, avšak podľa situácie býval na rôznych miestach, či už u rodiny alebo u svojich kamarátov, pokiaľ mu to títo umožnili. Z uvedeného súd ustálil, že pokiaľ sa zdržiaval na uvedenom odbernom mieste, zdržiaval sa tam aj dlhšiu dobu, o čom svedčí aj skutočnosť, že v súdnom konaní v predmetnom spore si prevzal predvolanie na pojednávanie, a to osobne práve na udanej poštovej adrese A., H. V. č. XX. Súd mal tým preukázanú solidárnu zodpovednosť odporcu spolu s pôvodne odporcom v 2. rade V. F., ktorý je však toho času nebohý. Z týchto dôvodov zostáva zodpovednosť odporcu z dôvodu, že na odbernom mieste sa zdržiaval s úmyslom prechodného pobytu, využíval tam umiestnené elektrospotrebiče a elektrickú energiu neoprávnene odoberal. Súd pri rozhodovaní prihliadol aj na výpoveď svedka T., ktorý vypovedal,

že uvedené odberné miesto je známe tým, že býva napojené na neoprávnený odber elektrickej energie, obyvatelia bytových jednotiek nemajú uzavreté nájomné zmluvy, ani zmluvy o odbere elektrickej energie. Pokiaľ navrhovateľ vystavil faktúru za neoprávnený odber elektrickej energie v celkovej hodnote 631,69 Eur, postupoval tak v súlade so zákonnými ustanoveniami (§ 39 ods. 1, písm. a/ zák. č. 656/2004 Z. z., vyhláška č. 154/2005 Z. z.) a oprávnene vymáhal tento dlh ako od odporcu v 1. rade, tak i od odporcu v 2. rade (voči ktorému sa však už z dôvodu úmrtia súdne konanie nevedie). Z týchto dôvodov zaviazal súd odporcu na úhradu žalovanej sumy a navrhovateľovi priznal aj úrok z omeškania, keďže odporca bol v omeškani s plnením peňažného dlhu. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., navrhovateľovi, ako úspešnému účastníkovi, priznal náhradu trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku vo výške 37,50 Eur.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca. V odvolaní uviedol, že s rozsudkom nesúhlasí, v čase kontroly neoprávneného odberu elektrickej energie bol u kamarátov v bytovke H. V. XX, avšak on tam nebýval. Na vyzvanie polície predložil aj on doklad totožnosti s tým, že vysvetlil polícii, že je iba na návšteve. Policajti však jeho vysvetlenie neakceptovali aj keď im uviedol, že býva u H. V., na adrese H. V. XX, A., u ktorého má v terajšej dobe aj trvalý pobyt. Navrhol vypočúť H. V. na otázku ozrejmenia skutočností ohľadom bývania odporcu v decembri 2011. Navrhol rozsudok prvostupňového súdu zrušiť v plnom rozsahu.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedol, že s tvrdením odporcu v odvolaní sa nestotožňuje. Je zrejmé, že odporca sa v čase zistenia neoprávneného odberu elektriny zdržiaval na adrese H. V. XX, z čoho vyplýva, že na tejto adrese sa zdržiaval dlhšiu dobu, a teda aj neoprávnene odoberal elektrinu. Túto skutočnosť potvrdzuje aj fakt, že odporca si na H. V. XX prevzal poštovú zásielku - predvolanie na pojednávanie. Tvrdenia odporcu, ako aj svedkyne U. sú nejednotné, čo potvrdzuje aj vyjadrenie odporcu v odvolaní, v ktorom uvádza, že v čase zistenia neoprávneného odberu dňa 13.12.2011 býval na adrese H. V. XX, A., avšak na pojednávaní dňa 25.11.2014 odporca tvrdil, že po vydaní nového občianskeho preukazu v roku 2012 sa presťahoval na H. V. XX, t. j. až po zistení neoprávneného odberu elektriny. Odporcove vyjadrenia sú v priebehu celého konania zmätočné a účelové, s cieľom vyhnúť sa plneniu povinností vyplývajúcich z rozsudku. Navrhovateľ má za to, že prvostupňový súd dostatočne zistil skutkový stav, na uvedený skutkový stav riadne aplikoval zákonné ustanovenia a následne dostatočne odôvodnil rozhodnutie, ktoré na základe takto zisteného skutkového stavu vydal. Súd sa dôsledne riadil ust. § 132 O.s.p., poukázal na to, že skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú odvolacím dôvodom len za podmienok taxatívne stanovených v § 205a O.s.p., keďže ani jeden z týchto dôvodov v prejednávanej veci nebol daný, žiada, aby odvolací súd návrh odporcu na doplnenie dokazovania zamietol. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu potvrdil.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len skonštatovaním správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania odporcu viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami odporcu uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.). Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky odporcu, ako aj predchádzajúce konanie a napadnutý rozsudok a uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku prvostupňového súdu a v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. na ne v celom rozsahu poukazuje. Odvolací súd zistil, že prvostupňový súd, s prihliadnutím na návrhy účastníkov v konaní pred prvostupňovým súdom, vykonal dostatočné dokazovanie, z vykonaného dokazovania vyvodil správne skutkové a právne závery. Odvolací súd nezistil dôvody na odlišné rozhodnutie vo veci, stotožňuje sa so záverom prvostupňového súdu, že odporca neoprávnene odoberal elektrickú energiu na odbernom

mieste A., H. V. XX. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd vykonané dokazovanie vyhodnotil správne v súlade s ust. § 132 O.s.p. Je potrebné prisvedčiť prvostupňovému súdu, že obrana odporcu spočívajúca v tom, že na uvedenom odbernom mieste v čase kontroly sa zdržiaval len na návšteve, je zjavne účelovou. V tomto smere odvolací súd v plnom rozsahu poukazuje na odôvodnenie rozsudku prvostupňového súdu. K jedinej odvolacej námietke odporcu uvedenej v odvolaní, keď v odvolaní namietal, že v čase kontroly neoprávneného odberu elektrickej energie bol v bytovke H. V. č. XX u kamarátov (ktorú skutočnosť tvrdil aj pred prvostupňovým súdom), pričom však v odvolaní už uviedol, že v tom čase býval u H. V. na adrese H. V. XX, A., ktorého v odvolacom konaní navrhol vypočuť na tú okolnosť, na akej adrese sa odporca zdržiaval v čase vykonanej kontroly na odbernom mieste H. V. č. XX, odvolací súd uvádza, že na pojednávaní pred prvostupňovým súdom dňa 25.11.2014 vypovedal, že v čase vykonania kontroly vtedy býval na U. XX u netere F. U.. Navrhol, aby súd F. U. ako svedkyňu vypočuť. Súd vykonal dokazovanie výsluchom svedkyne F. U., z ktorej výpovede nevyplývalo, že by v rozhodnom období odporca nebýval na odbernom mieste, kde bol zistený neoprávnený odber elektriny. Súd vo veci ďalej nariadil ďalšie dve pojednávania, pričom vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 04.03.2015, z obsahu zápisnice nesporne vyplýva, že odporca sa zúčastnil pojednávania, prítomným bolo dané poučenie podľa § 120 ods. 4 O.s.p., že účastníci musia všetky dôkazy predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí, pretože na dôkazy predložené a označené neskôr súd neprihliada. Odporca ani po poučení súdu neoznačil žiadny dôkaz na doplnenie dokazovania, až v podanom písomnom odvolaní navrhol výsluch H. V., pričom v odvolaní už uvádzal iný skutkový stav, keď tvrdil, že v rozhodnom období býval na adrese H. V. XX, A. u H. V., ktorú skutočnosť však v priebehu prvostupňového konania vôbec netvrdil a ani v tomto smere nenavrhol žiadne dôkazy. Keďže prvostupňový súd splnil poučovaciu povinnosť v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p., súd na novú tvrdenú skutočnosť a navrhovaný dôkaz výsluchom H. V. v odvolacom konaní z týchto dôvodov nemohol prihliadnuť, pretože v zmysle § 205a O.s.p. túto novú tvrdenú skutočnosť a označovaný dôkaz, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, nemožno považovať za odvolací dôvod. Okrem toho aj odvolací súd v zhode s prvostupňovým súdom má za to, že odporca v priebehu celého konania tvrdí účelovo jednotlivé skutočnosti, pričom je zrejmé, že ním tvrdené skutočnosti v rámci odvolania sú diametrálne odlišné ako skutočnosti, ktoré tvrdil a na ktoré skutočnosti aj navrhol vykonať dokazovanie v rámci prvostupňového konania. Z týchto dôvodov, s prihliadnutím už na hore uvedené, odvolanie odporcu nemožno považovať za dôvodné. V odvolaní odporca žiadnym spôsobom nespochybnil výšku uplatnenej pohľadávky, vrátane príslušenstva, odvolací súd preto rozsudok prvostupňového súdu v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. O trovách konania prvostupňový súd rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., preto odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu potvrdil v celom rozsahu, vrátane trov konania.

Pokiaľ navrhovateľ osobitným podaním žiadal o doplnenie rozhodnutia tak, aby prvostupňový súd doplnil rozsudok aj v časti priznania náhrady trov právneho zastúpenia, odvolací súd uvádza, že o tomto návrhu je povinný rozhodnúť prvostupňový súd. Vzhľadom na obsah podania nebolo možné vyhodnotiť toto podanie ako prípadné odvolanie navrhovateľa proti rozsudku prvostupňového súdu v časti náhrady trov konania.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 224 ods. 1 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1. V odvolacom konaní úspešným účastníkom odvolacieho konania bol navrhovateľ, tento si však žiadne trovy konania neuplatnil a odvolací súd ani nezistil, že by navrhovateľovi v súvislosti s odvolacím konaním nejaké trovy konania boli vznikli, preto rozhodol odvolací súd tak, že navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie senát krajského súdu prijal pomerom hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie senát krajského súdu prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.